

РЕШЕНИЕ

№ 33

гр. Попово, 05.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПОПОВО, VI СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Хрисимир М. Пройнов

при участието на секретаря Д.Г.Л.

като разгледа докладваното от Хрисимир М. Пройнов Административно наказателно дело № 20233520200072 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на глава III, раздел V от ЗАНН.

Образувано е по жалба на "ЧЕФО-РЕ" ЕООД с ЕИК: ***, със седалище и адрес на управление: град. П.****, представлявано от управителя С. Х. С. против: Наказателно постановление № ****/28.02.2023 г. на Директора на „Инспекция по труда“- град Т., с което на жалбоподателя, на осн. чл.416, ал.5 във вр.с чл.414, ал.1 от КТ е наложена имуществена санкция в размер на 1 600 лева.

Недоволен от наказателното постановление останал жалбоподателят, като в законоустановения 14-дневен срок е депозирал жалба срещу него. Моли съдът да го отмени като неправилно и незаконосъобразно.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно призован, се представлява от адв. Ц. Х., която поддържа жалбата на посочените в нея основания.

Наказващият орган, редовно призован, се представлява от юрисконсулт Х., която пледира за потвърждаване на обжалваното НП.

Районна прокуратура – Търговище, ТО - Попово, редовно уведомена, не изпраща представител.

Съдът намира, че жалбата е подадена в срок, срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е ДОПУСТИМА. Разгледана по същество, същата е НЕОСНОВАТЕЛНА, предвид следните съображения:

При извършена на 31.01.2023г. в офиса на Дирекция „Инспекция по труда“ в гр. Т. проверка на изискани и представени от работодателя „ЧЕФО-РЕ“ ЕООД с ЕИК: ***, със седалище и адрес на управление: *****, документи по осъществяване на трудовите правоотношения, в т.ч. трудови досиета, документи по режима на отпуските, по организация и отчитане на работното време и документи по начисляване и изплащане на трудовите възнаграждения и дължимите обезщетения е констатирано, следното:

Посоченият работодател е издал заповед №006 от 31.10.2022г. за ползване на платен отпуск в размер на 5 работни дни от М.Ж.Ж. с ЕГН: *****, считано от 31.10.2022г.

М.Ж.Ж. с ЕГН:***** е наета на работа по силата на трудов договор №** от 16.09.2021г. на длъжност „продавач-консултант“, в условията на пълно работно време - 8

(осем) часа. Със заповед № 001 от 07.12.2022г., считано от 07.12.2022г. трудовият договор на посочената работничка е прекратен на основание чл.328, ал.1, т.12 от Кодекса на труда.

При извършена проверка на изисканото и представено от работодателя пълно трудово досие на работничката е било констатирано, че в същото няма писмено искане от посочената работничка до работодателя за ползване на платен годишен отпуск - 5 работни дни през периода от 31.10.2022г. до 04.11.2022г. включително. В досието се съхранявали проект на молба за ползване на платен годишен отпуск за посочения период, неподписана от работничката.

В представената отчетна форма за явяването/неявяването на работа за месец октомври 2022г., на М.Ж.Ж. е отразен ползван отпуск - един работен ден на 31.10.2022г.

В представената отчетна форма за явяването/неявяването на работа за месец ноември 2022г., на М.Ж.Ж. е отразен ползван отпуск - четири работни дни за времето от 01.11.2022г. до 04.11.2022г. включително.

Съгласно изисканите и представени за проверката разчетно-платежни ведомости на „ЧЕФО-РЕ“ ЕООД за месеците октомври 2022г. и ноември 2022г. на М.Ж.Ж. е начислен посочения платен годишен отпуск.

Съдът установи, че въз основа на горното, АНО, е издал процесното НП против дружеството-жалбоподател, като в обстоятелствената част е пресъздал изцяло фактическата обстановка от АУАН относно извършеното нарушение, описал доказателствата, които подкрепят установеното нарушение, квалифицирал го като такова по смисъла на чл. 22, ал. 2 от Наредбата за работното време, почивките и отпуските, и за това извършено от дружеството-работодател нарушение, на основание чл. 416, ал. 5 вр. чл. 414, ал. 1 от КТ, е наложил на дружеството административно наказание "Имуществена санкция" в размер на 1 600 лева.

От съвкупния анализ на събраните гласни доказателствени средства – разпит на свидетелите Х. М. Х., П. П. Т. и Д. И. Ю. - инспектори в Д „ИТ“ – Т. се установява, че при извършената проверка за спазването на трудовото законодателство на "Чефо-Ре" ЕООД е установено, че работодателят е разрешил на работничката М.Ж. ползването на платен годишен отпуск, без да има писмено искане от нея. За констатираното бил съставен протокол и предписание със съответните срокове за изпълнение, който е бил връчен на упълномощеното лице на работодателя. Оформен бил акт за нарушението и той е бил представен на упълномощеното лице, което се запознало със съдържанието и е подписало разписка за получаване на АУАН. Нямаło възражения от страна на упълномощения представител.

По делото като свидетел бе разпитана и Н. Х. Й. - продавач-консултант в „Чефо Ре“ , която твърди че в дружеството не е практика да се издават заповеди за ползване на отпуск без молби за това и че не е имало случаи, в които да не бъдат пускани молби за отпуск. Относно липсата на подпис от страна на работничката, свидетелката не може да каже защо документът не е подписан, но според нея на ведомостите всеки месец се подписват.

Съдът приема, че АУАН и НП са издадени от компетентен орган, без да са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и АНО е изпълнил вменените му по силата чл. 54 от ЗАНН вр. чл. 42, и чл. 52, и чл. 57 от ЗАНН задължения.

Материалният закон е приложен правилно като е прието, че жалбоподателят е извършил нарушение по чл. 22, ал. 2 от Наредбата за работното време, почивките и отпуските.

В разпоредбата на чл. 22, ал. 2 от Наредбата за работното време, почивките и отпуските се посочва, че платеният годишен отпуск се разрешава въз основа на писмено искане на работника или служителя до работодателя. Посочената разпоредба е императивна и вменява задължение и на двете страни по трудовото правоотношение относно ползване на платен годишен отпуск за съответната календарна година, както следва; от една страна задължението на работника е писмено да поиска ползване на целия или на част от платения годишен отпуск, а от друга - задължението на работодателя е да разреши този платен годишен отпуск при наличието на писмено искане/молба за ползването му.

Законът допуска изключение от това правило в хипотезата по чл. 173, ал. 4 предл. 2-ро от КТ, според която работодателят има право да предостави платения годишен отпуск на работника или служителя, в случаите, когато работникът или служителят след покана от работодателя не е поискал отпуска си до края на календарната година, за която се полага, което правомощие на работодателя, изключващо виновно извършване на нарушение по чл.

22, ал. 2 от Наредбата за работното време, почивките и отпуските, но за прилагането на което изключение в конкретният случай не са налице предпоставките за това.

Налице са всички елементи от фактическия състав на административно нарушение по смисъла на чл. 22, ал. 2 от Наредбата за работното време, почивките и отпуските от страна на жалбоподателя, тъй като работодателят е разпоредил ползването на платен годишен отпуск от работника си М.Ж.Ж. без надлежно подписано искане.

Липсват по делото каквито и да било доказателства за това за работодателят да са били налице някои от основанията предвидени в КТ, позволяващи му право да предостави платен годишен отпуск на работника без негово писмено искане или съгласие.

Настоящият състав напълно споделя преценката на АНО, че процесното нарушение не може да се квалифицира като „малважно“, респ. не следва да се прилага разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН, тъй като не са налице смекчаващи отговорността обстоятелства, които да отличават нарушението като такова с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обичайните случаи на нарушения от този вид.

Правилно е определена санкциониращата разпоредба на чл. 414, ал. 1 от КТ и индивидуализиран размера на имуществената санкция. В този аспект и при преценка за пропорционалност на административното наказание с естеството и съдържанието на извършеното нарушение и неговите последици съдът прие, че адекватно се явява административно наказание "имуществена санкция" в размер на 1600 лв., тъй като работодателят е извършил още едно нарушение, касаещо режима на законосъобразното ползване на платен годишен отпуск от работниците, от което следва, че настоящото нарушение не е изолиран случай.

Размерът на посоченото административно наказание ще способства за постигане целите на наказанието, без да съставлява необосновано негативно въздействие върху субекта на отговорността.

По изложените съображения съдът прие, че обжалваното наказателно постановление е законосъобразно и като такова следва да бъде потвърдено.

По разноските:

Процесуалния представител на наказващия орган претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение по реда на чл. 63, ал. 5 от ЗАНН. Съдът приема, че следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер определен от чл. 37 от ЗПП, съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 5 от ЗАНН.

Съгласно чл. 37, ал. 1 от ЗПП заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в Наредба на МС по предложение на НБПП.

В случая за защитата по производства по реда на ЗАНН се прилага разпоредбата на чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, която предвижда възнаграждение от 80 до 120 лева.

Настоящият състав намира, че следва да бъде определено юрисконсултско възнаграждение в размер на 80.00 лева, тъй като делото не се отличава с фактическа и правна сложност и същото приключи в едно съдебно заседание.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № *****/28.02.2023 г. на Директора на „Инспекция по труда“ - град Т., с което на "ЧЕФО-РЕ" ЕООД с ЕИК: ***, със седалище и адрес на управление: град. П.****, представлявано от управителя С. Х. С., за нарушение на чл. 22, ал. 2 от Наредбата за работното време, почивките и отпуските, на осн. чл. 416, ал. 5 във вр. с чл. 414, ал. 1 от КТ е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на **1 600 лева. /хиляда и шестстотин лева/.**

ОСЪЖДА "ЧЕФО-РЕ" ЕООД с ЕИК: ***, със седалище и адрес на управление: град. П.****, представлявано от управителя С. Х. С., да заплати на Дирекция "Инспекция по труда" - Т., СУМАТА от **80.00 лв. /осемдесет лева/** за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване от страните пред Административен съд – Търговище в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Районен съд – Попово: _____